

[Baunsgaard.]

stemt ting med forslaget om dette udvalg, nemlig at der skulle ske noget, at der skulle foretages den undersøgelse, som vi har ønsket på dette område.

Jeg advarer altså imod det foreliggende lovforslag og henstiller til det høje tings medlemmer at følge flertallets indstilling om nedsættelse af et udvalg, der kan undersøge behovet for arbejdsløshedskasser, og hvis arbejde formentlig vil kunne resultere i, at man virkelig her kan nå et resultat, som kan løse det problem, der også efter min opfattelse består på funktionærområdet. Lovforslaget, som det er stillet af oppositionen, indebærer de konsekvenser, jeg nævnedede før. Jeg må måske have lov til at slutte med igen at citere det ærede medlem hr. Poul Sørensen, idet han under debatten i 1957-58 udtalte henvendt til det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh — det står spalte 2220 —:

„Vi har hidtil stået fælles om det synspunkt, at som den økonomiske situation er, skulle statens udgifter ikke forøges, men de nødstedte kasser skulle have hjælp gennem gensidighed.“

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen har dertil føjet, at der formentlig ville være enighed mellem vore partier om, at vi ikke skulle skabe en lovgivning, som betød forøgede udgifter for staten.

Når man nu så stædigt vil fastholde dette lovforslag og ikke vil gå med til nedsættelse af det omtalte udvalg, er der altså ikke andet tilbage end at konstatere, at oppositionens forslag, hvis det gennemføres, vil betyde kaos. Jeg beklager, hvis det skulle være den nye indstilling: at man for at nå frem til et resultat skal skabe kaos for at tvinge resultatet igennem.

Niels Andersen: Det fremgår klart af de undersøgelser, som har fundet sted i det udvalg, der har behandlet det foreliggende lovforslag, at lovforslagets gennemførelse utvivlsomt vil betyde, at flere grupper inden for de enkelte kasser vil oprette egne kasser; det vil navnlig gælde de grupper, som kun har ringe arbejdsløshedsrisiko. Resultatet heraf vil være, at der bliver tilbage en del kasser med forholdsvis stor ledighed, hvilket vil medføre krav om større tilskud fra det offentlige.

Det er det resultat, der foreligger, efter at udvalgsarbejdet er tilendebragt; men det kan vel næppe være hensigten, at man skal tilstræbe at sprede arbejdsløshedskasserne over større områder, end tilfældet er i dag, særlig når det medfører en faktisk større udgift for staten. Må jeg føje til, at selve det, man tilstræber ved oprettelsen af arbejdsløshedskasser, vel er en vis solidaritet mellem lønmodtagerne. Det er vel ikke hensigten, at man skal tilstræbe en sådan ordning, at de mennesker, der praktisk taget ikke har nogen arbejdsløshedsrisiko, samler sig i én kasse, og de, som har en virkelig risiko for at blive arbejdsløse, skal være i en anden kasse. Jeg vil gerne understrege, at man vistnok må tilstræbe mere solidaritet inden for arbejdsløshedskasserne; det er vel i og for sig også ønskeligt for de 64 kasser, vi har i dag. Det er også det, man har bestræbt sig for at nå frem til, så vidt jeg har forstået, ved tidligere forhandlinger, hvor dette spørgsmål har været drøftet.

Det ærede medlem hr. Lorentzen siger, at det muligvis nok vil genere mig noget ikke at slutte op bag oppositionens forslag. Heroverfor må jeg sige, at det generer mig egentlig noget at gøre dette anliggende til et politisk spørgsmål. Jeg ville meget hellere, at man tog rent sagligt på spørgsmålet og fik problemet løst, sådan som vi har foreslået det, ved at nedsætte et udvalg til gennemarbejdelse af spørgsmålet, så at man kunne få den rigtige løsning af problemet. På den måde, sagen er lagt op, gøres den til et rent politisk spørgsmål. Det er kun noget, man har foreslået for, jeg havde nær sagt, at indynde sig hos de mennesker, som har noget imod H. og K.

Jeg har stor respekt for det ærede medlem hr. Lorentzens faderlige omsorg for min person, jeg tror for så vidt, der er ægte følelse bagved, men jeg tror ikke, at det ærede medlem virkelig har sit hjerte med i det forslag, der her er fremsat fra oppositionens side. Jeg tror, at det ærede medlem faktisk har sine betænkeligheder ved at give los på dette område. Sandheden er nemlig den, at man kan ikke komme bort fra, at det princip, der hidtil har været gældende, at man har kunnet oprette sin arbejdsløshedskasse, og at man så, når den har opnået tilstrækkelig stor styrke, har